

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514200066
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2514200066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci navrhovateľky: K. I., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, G. U. H., H. XXX/X, proti odporcovi: G. I., nar. XX.XX.XXXX, R., L. XX, zastúpený advokátom: JUDr. Milan Kuhajda, Moravany nad Váhom, Piešťanská 92, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom: T., nar. XX.XX.XXXX, . G., nar. XX.XX.XXXX a G. K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpení kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 13P 4/2014-254 zo dňa 6. novembra 2015 v časti určenia výživného, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o určení výživného potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd manželstvo účastníkov K. I., rod. G. a G. I., ktoré bolo uzavreté dňa 24.07.1999 v Moravanoch nad Váhom, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Moravany nad Váhom vo zväzku V., ročník 1999, na str. 45, pod poradovým číslom 10 rozvádza. Maloletú T., maloletého G. a maloletého G. K. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživné na maloletú T. sumou 90,- eur mesačne, na maloletého G. sumou 70,- eur mesačne a na maloletého G. K. sumou 60,- eur mesačne k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Ďalej súčasťou rozsudku je aj dohoda účastníkov ohľadom styku s maloletými deťmi v znení: „Na žiadosť rodičov sa styk odporcu s maloletou T., G. a G. neupravuje.“ O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 18, 19 ods. 1, 22, 23 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, 113 ods. 1 O.s.p., 24 ods. 1, 25 ods. 1, 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine a vecne tým, že na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd dospel k záveru, že návrh na rozvod manželstva je podaný dôvodne. Manželstvo účastníkov je vážne rozvrátené, dlhodobu si neplní svoj účel, ktorý spočíva vo vytváraní zdravého rodinného prostredia vhodného na výchovu detí, ako aj v prostredí, kde manželia žijú vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujú si navzájom pomoc a podporu. V súlade s § 100 ods. 2 O.s.p. sa súd pokúsil o zmierenie účastníkov, avšak neúspešne. Súdl mal za to, že vzhľadom na intenzitu rozvratu manželstva účastníkov, tu nie je predpoklad, že by mohlo dôjsť k obnoveniu manželského spolužitia. Po vykonanom dokazovaní mohol súd len konštatovať, že rozvrat manželstva je hlboký a trvalý, a preto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia Zákona o

rodine manželstvo rozviedol. V súlade s § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o rozvoze prihladol i na záujem mal. detí, pričom dospel v danom prípade na základe všetkých vyššie uvedených skutočností k záveru, že rozvod manželstva nie je v rozpore so záujmami mal. detí, keď je pre ne rozhodne priaznivejšie výchovné prostredie u jedného z rodičov v kludnom prostredí, ako s oboma rodičmi v nezdravom výchovnom prostredí.

Prvostupňový súd maloleté deti na základe vykonaného dokazovania na čas po rozvoze manželstva zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, za súhlasu odporcu, ako i kolízneho opatrovníka, keď v starostlivosti navrhovateľky o deti neboli zistené žiadne nedostatky, s tým, že navrhovateľka bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, keď odporca uviedol, že nemá záujem o deti, záujem o deti v ňom proste nie je. Súdom bolo zistené, že navrhovateľka je zamestnaná od 01.02.2015 u zamestnávateľa T. E., s.r.o., L. s priemerným mesačným zárobkom v čistom vo výške cca 712,- eur, v čom je už zahrnutý aj daňový bonus, ktorý navrhovateľka poberá na 3 deti a tiež navrhovateľka poberá rodinné prídavky na 3 deti celkovo vo výške 70,56 eur mesačne. Z výpovede navrhovateľky vyplynulo, že čo sa majetkov týka, majetok výraznejšej hodnoty žiaden nevlasťní. Ďalej bolo súdom zistené, že navrhovateľka býva spoločne s deťmi v byte, ktorý má prenajatý, náklady na bývanie uhrádza mesačne vo výške cca 160 eur. Navrhovateľka iné deti nemá žiadne. Súdom bolo zistené, že odporca je nezamestnaný od 09/2012, od 07.02.2014 je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Odporca podnikal do 31.08.2012 s predmetom podnikania - maloobchod a veľkoobchod so zmiešaným tovarom v rozsahu voľnej živnosti, sprostredkovanie obchodu, služieb a výroby, predaj periodickej a neperiodickej tlače, maloobchod s tabakovými výrobkami, montáž závesných a sadrokartónových systémov, maliarske a natieračské práce a montáž plávajúcej podlahy. Zo správ od Daňového úradu Trnava vyplynulo, že za rok 2010 mal odporca základ dane vo výške 0,- eur, za rok 2011 mal odporca základ dane vo výške 0,- eur. Z výpovede odporcu vyplynulo, že chodí brigádovať na stavby, robí pomocné práce, upratuje záhrady, kosí a pod., má ukončenú SOU strojnícku s maturitou, odbor nástrojár, môže robiť napr. strojníka, obrábača kovov a pod., brigádnicky si privyrobí cca 200 eur mesačne v čistom, iný príjem nemá žiaden, zdravotný stav má dobrý. Z výpovede odporcu ďalej vyplynulo, že čo sa majetkov týka, nemá vo vlastníctve nič, akurát staval dom, bolo vydané stavebné povolenie na neho a na manželku, na LV však nie je vedený ako vlastník nejakých nehnuteľností, auto užíva zn. Fabia kombi, r. v. 2000, toto je stále vedené na neho ako živnostníka. Z výpovede odporcu vyplynulo, že býva u priateľov, kde sa dá, za bývanie neplatí, odrába si to pomocnými prácami. Odporca okrem mal. detí T., G. a G. K. iné deti nemá žiadne. Podľa názoru súdu vzhľadom na odstup času, keď odporca je nezamestnaný už dlhú dobu - a to ešte od 9/2012, ako i obsah spisu, mal odporca možnosť sa už zamestnať, aby tak dosahoval príjem, z ktorého by si mohol plniť výživné na deti v takom rozsahu, aby boli uspokojené ich odôvodnené potreby. Odporca má ukončenú SOU strojnícku s maturitou, odbor nástrojár, pričom sám uviedol, že môže robiť napr. strojníka, obrábača kovov a pod., má v odbore, v ktorom sa vyučil prac asi trojročnú. Zo správ ÚPSVaR Piešťany zo dňa 18.06.2015 a 28.09.2015 vyplynulo, že odporcovi boli poskytnuté ústnou formou informácie o voľných pracovných miestach v oblasti jeho vzdelania a záujmu, bol informovaný na kontaktoch o všetkých aktuálnych voľných pracovných miestach. I keď odporca predložil do spisu potvrdenia o hľadaní zamestnania, týchto bolo za rok 2015 len 5, z toho 4 na pozíciu skladníka /január, marec 2015/ a jedno na pomocníka /júl 2015/, čo však súd nevyhodnotil ako aktívne hľadanie si zamestnania zo strany odporcu. Súd dospel v danom prípade k záveru, že keby odporca vyvinul väčšie úsilie, mohol by sa zamestnať, a to i v odbore, v ktorom sa vyučil, pričom voľné pracovné miesta boli a sú, ktorú skutočnosť mal súd z obsahu spisu za preukázanú/ aktuálne ponuky práce vytlačené z internetu nachádzajúce sa v spise/, a preto aj na základe vyššie uvedeného v súlade s § 75 ods. 1 Zák. o rodine pri rozhodovaní vychádzal z príjmu odporcu, ktorý by tento mohol dosahovať - a to vo výške cca 700,- eur mesačne netto/vychádzajúc z prieskumu platov za rok 2015 a z priemerných platov, ktoré sa nachádzajú v spise, ako i zo súdnej praxe/.

Súd prihladal pri rozhodovaní na odôvodnené potreby mal. detí, ako aj na možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov mal. detí, ktoré zdieľajú životnú úroveň svojich rodičov. I keď odporca uvádzal, že príležitostne požíva alkoholické nápoje, mesačne minie na alkohol 100 - 120 eur, na mobilný telefón minie cca 9 - 30 eur mesačne, tu je potrebné poukázať na to, že prvoradou povinnosťou rodičov je plnenie si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom a Zákon o rodine kladie pred potreby rodiča potreby dieťaťa. Výdavky oboch rodičov na svoje vlastné zabezpečenie sú vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti iba druhoradé a odvodené od toho, že obaja sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich možností a schopností tak, aby v celom rozsahu pokryli potreby oprávnených

maloletých detí, aby tieto mali zabezpečenú dôstojnú životnú úroveň. Súd určil odporcovi povinnosť prispievať na výživné pre mal. T. sumou 90,- eur mesačne, pre mal G. sumou 70,- eur mesačne a pre mal. G. K. sumou 60,- eur mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvođe manželstva, s poukazom na § 62 ods.2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine - poukazujúc na možnosti a schopnosti odporcu, ako i na odôvodnené potreby mal. detí, keď súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu, poukazujúc pritom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, prispievať na výživu mal. detí vyššie uvedenými sumami.

Styk s dieťaťom má zaistiť v čo najväčšej miere vytváranie a udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citového puta k oboom rodičov, aby dieťa pokiaľ možno v minimálnej miere pociťovalo výchovu v neúplnej rodine. K splneniu tohto cieľa by mali prispievať obidvaja rodičia a snažiť sa tak o vytvorenie priaznivých podmienok bez ohľadu na existenciu rozporov medzi nimi. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani to, že záujem na vytvorení dobrých citových vzťahov medzi dieťaťom a rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené do starostlivosti je daný aj tým, že tento citový vzťah v prípade neočakávaných životných udalostí umožní nahradiť starostlivosť týmto rodičom.

Do úpravy výkonu rodičovských práv a povinností patrí aj úprava styku s dieťaťom, ktorý môžu rodičia tiež dohodnúť. Ak uzavrú dohodu, stane sa súčasťou rozhodnutia. Styk rodiča, ktorému nebolo dieťa zverené do starostlivosti, s týmto dieťaťom sa uskutočňuje predovšetkým v záujme mal. dieťaťa. Zákon o rodine uprednostňuje dohodu rodičov o styku s mal. dieťaťom, pričom táto nevyžaduje schválenie súdu.

Rodičia sa dohodli o úprave styku s maloletými deťmi pred vyhlásením rozhodnutia, a predmetná dohoda rodičov sa stala v súlade s § 25 ods. 1 Zákona o rodine súčasťou rozhodnutia o rozvođe.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 144 prvá veta O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletých detí prostredníctvom právneho zástupcu podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. a to v časti o určenie vyživovacej povinnosti na maloleté deti a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. S určenými sumami výživného odvolateľ nesúhlasí, pretože súd vychádzal z imaginárnych zárobkových možností, ktoré nie sú reálne dosiahnuteľné. Odporca nie je murár, na stavbách príležitostne vykonáva pomocné práce a trvalé zamestnanie ako pomocník na stavbe sa mu nepodarilo nájsť. Namietá záver súdu, že si zamestnanie nehľadá aktívne, pretože na každú ponuku úradu práce reagoval, o prácu sa pokúšal a stále sa snaží nájsť si aj mimo ponúk úradu práce. Zároveň nespočetne krát hľadal prácu aj na inzeráty zverejnené v tlači, na internete, kontaktoval sa telefonicky alebo emailom. Poukázal na to, že v minulosti bol živnostník, no z dôvodu nedostatočného počtu zákazok sa dostal do druhotnej platobnej neschopnosti a privodil si viaceré exekučné konania, dokonca aj trestné stíhanie pre nezaplatenie povinných odvodov. Súd nesprávne posúdil jeho možnosti, schopnosti plniť si vyživovaciu povinnosť, pretože nie je zamestnaný nie z vlastného rozhodnutia a potom čo bol nútený opustiť spoločnú domácnosť je bezdomovcom hoci s navrhovateľkou vlastní rozostavaný no skoro dokončený rodinný dom. Bol nútený riešiť si existenčné problémy, za ubytovanie a stravovanie nemá čím zaplatiť a svojim známym odpláca poskytnutie takýchto služieb prácami okolo domu alebo v domácnosti. Z času na čas získa nejakú drobnú finančnú odmenu, keď pomáha na stavbe alebo na inej brigáde, aj napriek týmto skutočnostiam súd možnosti jeho príjmu stanovil na sumu 700,- eur. Takto stanovené výživné je likvidačné a rozhodnutie smeruje k tomu, aby sa stal obvineným pre neplnenie vyživovacej povinnosti.

Navrhovateľka a kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali.

K doručenému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, v ktorom uviedol, že pri určení výšky výživného sa vychádzalo z príjmu oboch rodičov, ich možnosti, schopnosti, majetkových pomerov a potrieb maloletých detí a určená výška výživného je v záujme maloletých detí a preto odporúča rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Navrhovateľka k doručenému odvolaniu uviedla, že odporca nepodal pravdivé informácie o jeho vynaloženom úsilí hľadať si prácu. Počas bývania v spoločnej domácnosti bol schopný zabezpečiť finančné prostriedky na chod domácnosti a zároveň aj maloletým deťom prispieval mesačne vo výške 100,- eur na každé dieťa. Ako podala žiadosť o rozvod prestal túto sumu deťom platiť a išiel sa prihlásiť na úrad práce. V prípade, že by odporca chcel sa zamestnať má k tomu možnosti, nič mu v tom nebráni. Potvrdila, že počas manželstva narobil veľa dlhov, ktoré väčšinou spláca navrhovateľka. Tiež

má informácie o tom, že býva na ubytovni za ktorú platí a pravidelne holduje alkoholu, čo bolo aj príčinou rozpadu ich manželstva. Poukázala na jeho agresívne správanie. Navrhovateľka poukázala na svoj príjem, na to, že z tohto príjmu uhradza nájom, internet, televíziu vo výške 191,40 eur, úver v D. E. E. 92,22 eur, spláca poplatky za komunálny odpad vo výške 171,54 eur, sporenie deťom po 10,- eur, spolu 30,- eur, za telefóny spolu asi 40,- eur, poistenie 35,69 eur a takisto mala nedoplatok za vodu vo výške 122,32 eur. Maloletá T. je žiačkou 1. ročníka Obchodnej akadémie v Hlohovci, cestovné výdavky sú vo výške 33,20 eur, telefón 10,- eur, sporenie na stužkovú 15,- eur mesačne, vreckové 45,- eur mesačne a na nákup školských pomôcok zaplatila v tomto školskom roku 150,- eur, pričom pravidelne navštevuje očné ambulanciu, kardiologickú ambulanciu, neurologickú a endokrinologickú ambulanciu. Maloletý G. je žiakom 9. ročníka, navštevuje kardiologickú ambulanciu a psychologicko-pedagogické poradenstvo a maloletý G. K. je žiakom 5. ročníka základnej školy, navštevuje kardiologickú ambulanciu a je náchylný na časté infekcie dýchacích ciest. Navrhovateľka podotkla, že na prvom mieste sú základné životné potreby detí a tieto neustále narastajú v súvislosti s ich vekom a nástupom na stredné školy.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti výživného bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 1 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správny a boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie.

Rozsudok súdu prvého stupňa bol odvolaním otca napadnutý len v časti výživného, v ostatných častiach pre nedostatok odvolania nadobudol právoplatnosť, preto v časti rozvodu, zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, zastupovania a správy majetku maloletých v bežných veciach a úpravy styku sa nestal predmetom prieskumu odvolacím súdom.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa dôsledne zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie podmienok na určenie výživného, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

V zmysle ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je

potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností žiť sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

Po posúdení vyššie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov maloletej s prihliadnutím na jej odôvodnené potreby, odvolací súd dospel k záveru, že výživné určené otcovi súdom prvého stupňa zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov maloletých detí, ako i odôvodneným potrebám maloletých a zohľadňuje i osobnú starostlivosť matky o maloleté deti. Navrhovateľka je zamestnaná od 01.02.2015 u zamestnávateľa T. E., s.r.o., L. s priemerným mesačným zárobkom v čistom vo výške cca 712,- eur. Odporca je nezamestnaný od 09/2012, od 07.02.2014 je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Súdom bolo zistené, že odporca podnikal do 31.08.2012. Brigádnicky si privyrobí cca 200 eur mesačne v čistom, iný príjem nemá žiaden, zdravotný stav má dobrý. Rodičia iné vyživovacie povinnosti nemajú.

Čo sa týka primeranosti výšky výživného, odvolací súd sa zhodol so závermi prvostupňového súdu, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov, potrebám detí ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov zodpovedá určenie výživného zo strany otca na maloletú T. sumou 90,- eur na maloletého G. sumou 70,- eur mesačne a na maloletého G. K. sumou 60,- eur. Súd vychádzal z potenciality príjmu odporcu, ktorý by tento mohol dosahovať, a to vo výške cca 700,- eur mesačne netto vychádzajúc z prieskumu platov za rok 2015 a z priemerných platov, ktoré sa nachádzajú v spise, ako i zo súdnej praxe.

V odvolaní odporca namieta, že súd nesprávne zhodnotil jeho možnosti a schopnosti keď vychádzal z predpokladaného príjmu 700,- eur. K uvedenému odvolací súd uvádza, že správne prvostupňový súd vychádzal zo skutočnosti, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je prvoradá, bolo preto potrebné skúmať nielen aktuálne príjmy otca, ale aj jeho možnosti a schopnosti ako určujúce kritérium pre úpravu rozsahu vyživovacej povinnosti. Súd preto zohľadnil, že otec má ukončenú SOU strojnícku s maturitou, odbor nástrojár, v odbore, v ktorom sa vyučil má prax asi trojročnú. Zo správ ÚPSVaR Piešťany zo dňa 18.06.2015 a 28.09.2015 vyplynulo, že odporcovi boli poskytnuté ústnou formou informácie o voľných pracovných miestach v oblasti jeho vzdelania a záujmu, bol informovaný na kontaktoch o všetkých aktuálnych voľných pracovných miestach. Odporca predložil do spisu potvrdenia o hľadaní zamestnania, týchto bolo za rok 2015 len 5, z toho 4 na pozíciu skladníka a jedno na pomocníka. Prvostupňový súd zohľadnil, že v odbore, v ktorom sa vyučil voľné pracovné miesta boli a sú, ktorú skutočnosť mal súd z obsahu spisu za preukázanú/ aktuálne ponuky práce vytlačené z internetu nachádzajúce sa v spise/, a preto aj na základe vyššie uvedeného v súlade s § 75 ods. 1 Zák. o rodine pri rozhodovaní vychádzal z príjmu odporcu, ktorý by tento mohol dosahovať, a to vo výške cca 700,- eur mesačne netto, vychádzajúc z prieskumu platov za rok 2015 a z priemerných platov, ktoré sa nachádzajú v spise, ako i zo súdnej praxe. Z výsledkov dokazovania vyplynul súdu prvého

stupňa záver, že otec nejaví o možnosť zamestnania skutočný záujem, keď síce je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie jeho aktivitu oprávneného rodiča smerujúcu k získaniu príjmov nemožno považovať za dostatočnú. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletého, ktorý je v plnej miere odkázaný výživou na svojich rodičov, keďže nie je schopný sám sa živiť. Preto súd pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom správne vychádzal z predpokladaného príjmu, ktorý by mohol otec dosiahnuť, ak by sa zamestnal vo vyučenom odbore s platom vo výške 700,- eur.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného ako vecne správny, s použitím ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., v spojení s ustanovením § 81 ods. 1 O.s.p., s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.